

- 1 و در ایام آحاز بن یوتام بن عزّیا پادشاه یهودا، واقع شد که رصین، پادشاه آرام و قحّ بن رملیا، پادشاه اسرائیل، بر اورشلیم برآمدند تا با آن جنگ نمایند، امّا نتوانستند آن را فتح نمایند.
- 2 و به خاندان داود خبر داده، گفتند که آرام در افرایم اردو زده‌اند، و دل او و دل مردمانش بلرزید به طوری که درختان جنگل از باد می‌لرزد.
- 3 آنگاه خداوند به اشعیا گفت: «تو با پسر خود شأرباشوب به انتهای قنات برکه فوقانی به راه مزرعه گازر به استقبال آحاز بیرون شو.
- 4 و وی را بگو: باحذر و آرام باش مترس و دلت ضعیف نشود از این دو دُم مشعل دودافشان، یعنی از شدّت خشم رصین و آرام و پسر رملیا.
- 5 زیرا که آرام با افرایم و پسر رملیا برای ضرر تو مشورت کرده، می‌گویند:
- 6 بر یهودا برآیم و آن را محاصره کرده، به جهت خویشتن تسخیر نماییم و پسر طبیئل را در آن به پادشاهی نصب کنیم.»
- 7 خداوند یهوه چنین می‌گوید که «این بجا آورده نمی‌شود و واقع نخواهد گردید.
- 8 زیرا که سر آرام، دمشق و سر دمشق، رصین است و بعد از شصت و پنج سال افرایم شکسته می‌شود به طوری که دیگر قومی نخواهد بود.
- 9 و سر افرایم سامره و سر سامره پسر رملیا است و اگر باور نکنید هرآینه ثابت نخواهید ماند.»
- 10 و خداوند بار دیگر آحاز را خطاب کرده، گفت:
- 11 «آیتی به جهت خود از یهوه خدایت بطلب، آن را یا از عمق‌ها بطلب یا از اعلیٰ علیین بالا.»
- 12 آحاز گفت: «نمی‌طلبم و خداوند را امتحان نخواهم نمود.»
- 13 گفت: «ای خاندان داود بشنوید! آیا شما را چیزی سهل است که مردمان را بیزار کنید بلکه می‌خواهید خدای مرا نیز بیزار کنید.
- 14 بنابراین خود خداوند به شما آیتی خواهد داد: اینک باکره حامله شده، پسری خواهد زایید و نام او را عمّانویئل خواهد خواند.
- 15 کره و عسل خواهد خورد تا آنکه ترك کردن بدی و اختیار کردن خوبی را بداند.
- 16 زیرا قبل از آنکه پسر، ترك نمودن بدی و اختیار کردن خوبی را بداند، زمینی که شما از هر دو پادشاه آن می‌ترسید، متروک خواهد شد.
- 17 خداوند بر تو و بر قومت و بر خاندان پدرت ایامی را خواهد آورد که از ایامی که افرایم از یهودا جدا شد تا حال نیامده باشد یعنی پادشاه آشور را.»

- 18 و در آن روز واقع خواهد شد که خداوند برای مگسهای که به کناره‌های نهرهای مصرند و زنبورهایی که در زمین آشورند صغیر خواهد زد.
- 19 و تمامی آنها برآمده، در وادیهای ویران و شکافهای صخره و بر همه بوته‌های خاردار و بر همه مرتع‌ها فرود خواهند آمد.
- 20 و در آن روز خداوند به واسطه استرهای که از ماورای نهر اجیر می‌شود یعنی به واسطه پادشاه آشور، موی سر و موی پایها را خواهد تراشید و ریش هم سترده خواهد شد.
- 21 و در آن روز واقع خواهد شد که شخصی يك گاو جوان و دو گوسفند زنده نگاه خواهد داشت.
- 22 و از فراوانی شیری که می‌دهند کره خواهد خورد زیرا هرکه در میان زمین باقی ماند، خوراکش کره و عسل خواهد بود.
- 23 و در آن روز هر مکانی که هزار مو به جهت هزار پاره نقره داده می‌شد، پر از خار و خس خواهد بود.
- 24 با تیرها و کمانها مردم به آنجا خواهند آمد زیرا که تمامی زمین پر از خار و خس خواهد شد.
- 25 و جمیع کوههایی که با بیل کنده می‌شد، از ترس خار و خس به آنجا نخواهند آمد بلکه گاوان را به آنجا خواهند فرستاد و گوسفندان آن را پایمال خواهند کرد.